

stiti; tedaj pa se je zoper voljo cele cesarske hiše z njim zaročil in dne 18. februarja l. 1827 je bila poroka. Bila je za-nju prevesela ali vzbudila je, kar ni moglo drugače biti, zoper nju nevoljo cesarske hiše.

Brat nadvojvode, cesar Franc, mu je prepovedal prikazati se kedaj na cesarskem dvoru. To je bilo delj časa tako ostalo, za to pa sta ona tem srečnije bila za-se živela. Vendar se je s časom tudi ta nevolja v cesarski hiši polegla in cesarica Karolina Avgusta, ljubeznjiva ki je bila, je pouzročila, da je cesar Franc vzprejel brata nadvojvodo in s tem je tudi mlada soproga smela v cesarsko hišo. Cesar jo je povzdignil v baroninjo Brandhofsko in pozneje, ko je možu bila sina porodila, v grofinjo Meransko. Ta sin še živi v srečnem zakonu z grofinjo Lamberško in je oče štirih sinov in treh hčerã.

Dne 11. meseca maja l. 1859. je nadvojvoda Ivan umrl na žalost svoji ženi pa tudi naši deželi, katera mu je bila celo življenje čez vse ljuv. bržkone zavoljo svoje ljubeznjive žene. Grofinja je ostala vdova; vsako leto je preživela nekaj časa v Gostinskih toplicah in sedanji cesar, Franc Jožef, so jo vsakokrat radi obiskali, kedarkoli so tje prišli; po zimi pa je živela na Dunaju, le zadnja leta sem že v Gradcu in radi so jo videli na cesarskem dvoru.

Sera Grofinja ni skoraj nič čutila onih slabosti, ki sicer rade tišče za starostjo. Oči in posluh so ji ostale zdrave do zadnjih dni življenja. Kdor jo je koli bil kedaj videl, njemu je ostala v spominu za izredno lepo gospo. Njenih podob, izlasti izza mlajših let, nahaja se med ljudstvom veliko, vse so dokaz njene lepote, ali še lepša je bila njena duša. Kakor je bila, vseskozi naravna, tako se je tudi kazala, priučenih in zato prisiljenih reči na njej nisi videl. Bila je pobožna in ljubeznjiva do vseh, posebno še do ubogih; napuha, ki se sicer rad tacih prime, ni poznala. Kar ni bila, za to se tudi ni kazala, tedaj pa je tudi tem lepše iz nje odsevalo, kar je bila — lepota visoke pa krščanske žene. (?)

Smešnica 33. Nek sluga nese dve dragoceni čaši; po nesreči pa se mu izmuzne ena čaša iz roke, pade na tla in se zdrobi. Sluga pobere šibre in gre ves v strahu h gospodu, držeč v eni roki celo čašo, v drugi pa ostanke prve. „Zakaj pa nisi pazljivši,“ reče gospod, „kako pa si delal?“ — „Takó-le,“ odgovori sluga, in izpusti v tem hipu še ono celo čašo na tla, naj bi videl gospod, kako je bila prva čaša šla v šibre.

Razne stvari.

(Škof Peitler) v Weitzen-u na Ogerskem je umrl; bil je velik dobrotnik ubogim.

(Izletnikom v Prago) naznanjamo, da se bodo listki za vožnjo tje in nazaj dobivali dne 14. t. m. pri železniških blagajnicah v Trstu, v Gorici, Ljubljani, Zagrebu in Mariboru. Kdor stanuje ob kaki drugi postaji, mora se peljati na svoje stroške do jedne gori imenovanih postaj. Le oni, ki so listke že prej naročili pri odboru in jih tudi že plačali, mogli bodo tudi na ostalih postajah vstopati brez kakega doplačevanja. Izletniki se popeljejo s poštnim vlakom, ki odhaja iz Trsta ob 10. uri popoldne, iz Gorice ob 9. uri in 24 minut popoldne, iz Ljubljane ob 3. uri 7 minut popoldne, iz Zagreba ob 1. uri 15 minut popoldne in iz Maribora ob 7. uri 58 minut zvečer. Cena za vožnjo v Prago in nazaj je: iz Maribora 27 fl. za II., 17 fl. 50 kr. za III. razred.

(V mestu Št. Lenartu) na Koroškem je pogorela farna cerkev, katero so ravno popravljali. Delavci naredili so balon in ga spustili; padel je na cerkveno streho, se vnel in jo užgal. Zvonovi so se stopili, kos zvonika se je podrl.

(Ptujška okr. sodnija) je kaznovala Šoreja iz Sakušaka s tremi tedni ječe in z dvema postoma v vsakem tednu zaradi surovega obnašanja proti g. učitelju.

(Sneg.) Pri Solinu v marmaroškem komitatu na Ogerskem je v pretečenem mesecu snežilo.

(Umrla) je soproga deželnega poslanca g. dr. Radaja.

(Posojilnica) ustanovila se je v Plajberku na Koroškem.

(Znani nemški list) v pragermanskem Celju misli svojim bralcem ustreci s tem, da jim dopis „Slov. Gosp.“ iz Konjiške okolice predstavlja, seveda po svoje. Mi mu tega ne bрани, dokler je v tem pošten, pa takrat mu je poštenost, kakor jegulja ušla iz njegovih umazanih rok. Njemu je nemčur, nemškutar in Nemec eno, namreč Nemec; da to ni res, ve vsak, kdor bere „Slov. Gospodarja“.

(Razpisane so službe) okrajnega sodnika v Mariboru l. p., svetoval. tajnika in jednega pristava pri okr. sodnji v Celji.

(Nepričakovano in nezasluženo.) Zadnji petek je roka politične gosposke trdo segla za „Marburgarico“. Temu se je, menimo, sama najbolj čudila, kajti dobro ji je znano, da ni, posebno še v vvodnih člankih, nikomur nevarna.

(Hud kašelj.) V Konjiškem okraju imajo otroci hud, tako imenovani kozlov kašelj. V Zrečah so zavoljo tega šolo zaprli.

(Radovednost.) V sobotni številki „Südst. Post“ vpraša nek radovednež dr. Jos. Schmidererja, kaj je s cestami, ki jih je volilcem pred volitvo obetal. Prazno vprašanje,

dokler se dr. Schm. ne prelevi v konservativa, zakaj obljubiti je liberalno, izpolniti tisto pa bi več ne bilo.

(Toča v noči.) V soboto o pol dveh po noči je Maribor in levo pobrežje Drave zadela precej velika škoda. Padla je, če tudi med dežjem, toča in tretjino pridelkov vzlasti po vinogradih je vkončala.

(Oproščen.) Štefan Rozman, posästnik pri sv. Jakobu pod Kalobjem bil je obdolžen, da je Janezu Zeliču v sv. Rupertu požgal poslopja, a c. kr. okr. sodnija v Celju spoznala ga je nekrivim.

Loterijsne številke:

V Gradci 8. avgusta 1885: 58, 9, 44, 38, 35
Na Dunaji " " 69, 13, 71, 29, 75
Prinoduje srečkanje 15. avgusta 1885.

Poslano. *)

V nedeljo sem se z mešanim vlakom do Rač peljal, in sem videl, ko sta dva kmeta, po jeziku soditi iz spodnjega kraja doma, „Südost. Post“ prebiral in sem slišal, ko je A. vprašal B.: „Ti, kdo pa more ta Šlaumajer biti, kateri je kriv, da ni smela muzika domačega regimenta v Ormuž iti?“

B. dolgo časa premišljuje in potem reče: „Veš ti, meni Maribor ni znan, pa to ne bo nobeden drugi, kakor naš furman ali pa njegov lesen šek.“ Nekdo.

*) Uredništvo ne sprejema druge odgovornosti za take poslana, kakor h kateri ga sili postava.

Svinje na prodaj!

V Faalski graščini so mlada okoli 6 tednov stara praseta, skrižana s sufolkom, polkrvna in nekaj drugih na prodaj. Mogoča povpraševanja v Faalski graščini. 2-2

Dobiva se pri Jan. Leonu
v Mariboru

Ljudska knjižnica I. del

I. tečaja

lično in močno vezana v platno po
fl. 1.20

Posamezne „Platnice“ od najfinejšega platna s črno vtisneno sliko od zavitka po 30 kr., z vezanjem vred po 50 kr.

Velik živinski sejem

bo pri sv. Tomažu za Veliko nedeljo v soboto 29. avgusta v god sv. Janeza glavoseka.

3-3

Oznanilo.

Podpisani vljudno naznanjam, da že delj časa kupujem maslo in jajca in ravno te reči po najboljši ceni plačujem, tedaj vse trgovce, kateri se s tem blagom pečajo, in gospodinje iz okolice vljudno vabim te reči zmirom pridno k meni pošiljati. Cena masla je kg. 65 kr. ali stari pint 78 kr., in jaje 53 za 1 gld., če je lepo friško blago.

V Borecih pri sv. Križu poleg Ljutomera.

M. Gottlich.

Dr. Fr. Radaj, c. kr. notar v Mariboru, daje v svojem in v imenu svojih otrok Karola, Franca, Janeza, Ludovika, Konstantina, Cirila in Ferdinanda žalostno vest o smrti preljubijene soproge, oziroma matere, gospé

Helene Radaj,

roj. Laterer, žlahtne Lintenburg.

ki je danes zjutraj ob enih na posesvcu v Leitersbergu, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, po dolgi težki boleznii v 44. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage umrle se bođe preneslo v četrtek dne 13. avgusta ob 5. uri popoldne na pokopališče v Maribor.

Svete meše za ranjko se bodo brale v petek 14. avgusta ob 9. uri v farni cerkvi gradškega predmestja.

Leitersberg pri Mariboru dne 12. avg. 1885.

Zahvala.

V dan 4. avg. t. l. smo truplo ljubljenega očeta ozirom soproga, deda in tasta, gospoda

Miha Roš,

posestnika na Hrastniku,

izročili materi zemlji. Z žalostnim srcem podpisani v imenu vse žalujoče rodbine prisrčno zahvalo vsem znancem in prijateljem, posebno Trbovljčanom, ki so pokojnika na zadnem potu v Drago spremili, s tem izreka, ker mu je ni mogoče osebno izreči.

Ferdo Roš, sin,
posestnik na Hrastniku.